

litiske konklusioner. Det vil regeringen gøre, når vi har drøftet det med arbejdsmarkedets parter, og det er klart, at det er en sag, der i første omgang skal fremlægges til drøftelse med forligspartierne bag arbejdsmarkedspolitikken og selvfølgelig også her i Folketingssalen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 17.00

Spm. nr. S 2259

24) Til skatteministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang skattestoppet reducerer skat på arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles, da regeringen gentagne gange har tilkendegivet, at skattestoppet er første skridt til lavere skat på arbejde.

Jens Peter Vernersen (S):

Når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi regeringen næsten som standard skriver, at betingelsen for at få flere i arbejde er, og det er også regeringens mål, at nedbringe skatten på arbejde. Og så skriver man videre, at regeringen i første omgang har indført skattestop.

Derfor har jeg stillet spørgsmålet: Hvordan har det skattestop, man har indført, bidraget til at nedbringe skatten på arbejde? Det synes jeg egentlig er lidt væsentligt, også fordi jeg faktisk synes, at når regeringen beskriver det på den måde, som den gør, hænger det sådan set ikke sammen. Men det kan være, skatteministeren kan give et svar på det.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg lyttede interesseret efter spørgerens begrundelse for spørgsmålet. Jeg synes måske, det umiddelbart var lidt vanskeligt at forstå, hvad der egentlig ligger i dette spørgsmål, men lad mig starte med at sige, at det er regeringens plan først at gennemføre et skattestop og derefter målrettede skattelettelser på arbejdsindkomster i det omfang, det økonomiske råderum tilsiger det. Eller sagt på en anden måde: Kursen er meget klar. Først standser vi skuden, så vender vi den, og så sejler vi den anden vej.

Hvis man skal tage den teoretiske besvarelse af spørgsmålet, må man jo sige, at arbejdskraften beskattes i virkeligheden på to måder: dels via en direkte beskatning, arbejdsmarkedsbidraget og indkomstskatten, og dels via den indirekte beskatning, nemlig moms og afgifter. Hvor den direkte beskatning reducerer lønnen direkte, reducerer den indirekte beskatning lønnens købekraft, dvs. det kvantum varer, som den enkelte kan få for sin løn. Den direkte og indirekte beskatning er således to sider af samme sag. De reducerer begge den enkeltes gevinst af arbejdet, men en lempelse af den direkte beskatning er indtil nu blevet opvejet af en stigning i de indirekte skatter, og det bliver gevinsten ikke større af.

Denne form for omlægning har vi set mange gange tidligere, i 1993, i 1996 og i 1998, og jeg tror, at skatteyderne har fået nok af at blive fodret med deres egen hale. Dette afværger skattestoppet, og når der kommer en indkomstskatteletelse, bliver det reelle skattelettelser.

Jens Peter Vernersen (S):

Spørgsmålet er altså stillet for ligesom at få afklaret, om dette skattestop har haft nogen betydning for lønbeskatningen.

Jeg kan godt forstå skatteministerens lange forklaring om, at man har en lønbeskatning, og så har man moms og andre afgifter. Men jeg går ud fra, at skatteministeren her i dagens løb, i hvert fald siden klokken 12, også har haft mulighed for at læse de råd, der er kommet fra vismændene, og de peger jo netop på det, som alle er optaget af, nemlig at det er lønbeskatningen, der skal ned, og de peger også på, at når man vælger et skattestop, bringer man sig længere væk fra målet.

Igen vil jeg sige, at mit udgangspunkt var det, regeringen bruger som standardbeskrivelse, nemlig at det første skridt mod at sætte lønskatten ned er at indføre et skattestop. Men alle de fagfolk, som beskriver det her, siger jo netop, at der er ikke nogen som helst sammenhæng, tværtimod er skattestoppet en hindring for at tage det skridt. Det går jeg da ud fra at skatteministeren har skabt sig klarhed over.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt supplere hr. Jens Peter Vernersens spørgsmål og prøve at være så præcis som muligt.

Kl. 17.05